

EESTI SKAUT

EESTI SKAUTIDE
MALEVA AJAKIRI

X. AASTAKÄIK

Nr. 7

JÜRIPÄEVAL

LÄÄNE SKAUTIDE
ERINUMBER

VÄLJAANDJA:
EESTI SKAUTIDE MALEVA PÄÄSTAAP
TOIMETUS:

VASTUTAV TOIMETAJA: N. KANN.

PEATOIMETAJA: H. TARI.

TOIMETUSE LIKKMED: R. PAPP, R. TREU.

TOIMETUSE ADDRESS: TALLINN, S. ROOSIKRANTSI TÄN. 11.
TALITUS: TALLINN, S. ROOSIKRANTSI TÄN. 11. KÕNETR. 34-51.

ILMUB 8 NUMBRIT AASTAS.

AASTAKÄIK KR. 1.20. ÜKSIKNUMBER 15 SENTI.

Peavanema käsukiri Eesti Skautide Malevale.

Jüripäeval, 23. aprillil 1931 a.

§ 1.

Jüripäev on skautide üldine kevadpüha. Selle päevaga algab skautide töö väljaspool kitsaid koosolekute ruume. Veel mõned nädalad ja siis lähevad skaudid omal vabal ajal Jumala loodusse, teevad rännakuid ilusa kodumaa tundma õppimiseks ja peale koolitöö lõppu algab ühtlasi ka laagrielu, kus skaudid võivad tegelikult näidata, kas nad oskavad kasutada talvel omandatud teadmisi. Tänavu töötab laagrielu olla suurejoonelisem, sest N.M.K.Ü. skaudid korraldavad kauni Koitjärve metsades üleriiklise suvelaagri. Sellest osavõtmine kõigile skautidele oleks soovitatav juba seepärast, et Koitjärve suvelaagris viibimine oleks ettevalmistuseks Eesti suurlaagrile Pärnu rannas.

Soovin kõigile skautidele head tahet ja jõudu algavaks hooajaks!

§ 2.

Kõrgelt hinnates vanemate Skaudi Sõprade kaasabi noorte tegevusel, annetan koostöö tänutäheks Svastika lindiga: Lääne Sk. Sõprade Seltsi esimehele K. Baumann'ile ja maleva vanemale R. Siits'ile.

Svastika nõelaga: Narva Sk. Sõprade Seltsi esimehele kindr.-maj. A. Tõnisson'ile, Pärnu Sk. Sõpr. Seltsi esimehele ja maleva vanemale J. Pulma'le, Pärnu meri-sk. rühma vanemale V. Krull'ile ja Rakvere sk. rühma vanemale R. Martin'ile.

§ 3.

Annetan Eesti sõbrale, Poola Skautide väliskomisjonärile Ignacy Wolkowicz'ile väliskülalise skaudi märgi.

§ 4.

Püsiva ja rohke töö eest skautluse alal annetan ja luban kanda teenuste märgi: skm. H. Michelson'ile Tartu Sk. malevast ja n.-skm. F. Buschmann'ile Valga Sk. malevast.

§ 5.

Püsiva ja hea tegevuse eest, annetan teenuste diplomi: E.-sk. E. Priimann'ile Rakvere Sk. malevast ja e.-sk. A. Koop'ile Nõmme Sk. malevast.

§ 6.

Tubli ja eeskujuliku skaudi L. Kersen'i Lääne Sk. malevast ülendand noorem-skautmasteriks.

§ 7.

Eeskujulikkudeks hundipoegadeks ülendand kahekõrva hundipojad:

E. Branten'i, A. Hein'i, H. Kopp'i, E. Rosenberg'i, L. Müllerhofi, E. Tutsu, H. Espak'i ja A. Jõksi Tallinna Sk. Mal. K. Kupper'i, R. Pinka U. V. Jürman'i, T. Sisask'i ja J. Sisask'i Tartu Sk. Mal. A. Koppeli ja L. Roigasa'e Narva Sk. Mal. O. Steinberg'i Järva Sk. Mal. A. Tomingas'e, E. Stafenau, V. Ess'i ja U. Tamme Valga Sk. Mal. E. Lootuse Rakvere Sk. Mal.

§ 8.

Eeskujulikkudeks skautideks ülendand järgmised I j. sk.: L. Teder'i, H. Sarali, E. Kotkasa'e Tartu Sk. Mal. M. Annok'i Lääne Sk. Mal. O. Berner'i ja H. Kõrvitsa Järva Sk. Mal. Markson'i, L. Saksen'i ja E. Lageda Rakvere Sk. Mal.

§ 9.

Hoolsusmärke luban malevatel anda välja järgmiselt:

Tallinna Sk. Mal.	4	skaudile
Tartu	11	"
Lääne	4	"
Rakvere	8	"
Valga	9	"
Narva	7	"
Järva	4	"
Nõmme	2	"
Saare	4	"
Petseri	1	"

§ 10.

Kinnitan kohtadele järgmised vanemad: Tallinna Sk. Mal. Jüri Lossman, abiks kindr.-major Andres Larka. Rakvere Sk. Mal. Voldemar Sirotkin, Valga Sk. Mal. Josep Jakunovitsch, abiks August Kõiv, Nõmme Sk. Mal. Adolf Mitt.

§ 11.

Kinnitan Paide Skautide Maleva nimeks „Järva Skautide Maleva“.

Peavanem: N. Kann.
Peastaabi ülem: J. Hünerson.

Legend.

Jüri istus oma kirjutuslaua ääres, süvenenud paksu raamatusse. Korraga koputati, ja ootamata vastust, avas ukse keegi raudrüüs rüütel. Raudrüü läikis ja säras, rüütli nagu ei olnud aga näha, sest see oli kaetud näovarjuga. Rüütel tõstis pahema käe tervituseks ja viipas Jürit. Viimane mõistis rüütli tumma kutset ning sammus tema järel trepist alla. Värava ees rahutult kaapisid kapjadega kaks toredat hobust, kellest üks oli rüütli ja teine Jüri jaoks. Vaevalt istusid mõlemad sadulais, kui juba hobused tõttasid minema tuulekiirusel.

Päälle kauast ja kiiret ratsutust jõudsid nad ühe lossi juure. Kui tornivaht märkas mõlemi lähemist, puhus ta sarve, mille pääle

lasti alla tõstetav sild. Jüri oli päris rõõmus, kui nad ratsutasid läbi lossivärava, sest harjumata kiire sõit oli väsitanud teda; ka ei olnud saanud ta aru kõigest, ega suutnud rahuldada oma uudishimu. Sulased ruttasid juurde ja aitasid ratsutajaid mahatulekul. Rüütel viis kohe Jüri lossi. Ta juhtis noormehe läbi paljude suurte ja toredate saalide, kuni viimaks tema ees ukse avas. Sääil leidsid nad mugavas nikerdatud tugitoolis vana mehe, kelle säravad silmad hakkasid rõõmsalt hiilgama, kui Jüri astus sisse. „Astu lähemale, minu poiss,“ lausus rauk Jürile. Viimane tuli kaheldes lähemale, istus pakutavale padjale ja vaatas kartmatult rauga lahkesse näkku. „Nagu ma tean, oled sa skaut, üks neist, kes tahavad aidata teisi püüdmatel sellest kasu omale. Hää, siis kuula. Ma lasin kutsuda sind täna sinule hästituntud märgi läbi, mille järgi iga skaut on kohustatud aitama teisi. Kes ma olen, tohiks olla teada sulle. Olen Püha Jüri, lohetapja. Mul seisab ees uus võitlus, aga ma olen jäänud vanaks ja ükski ei suuda. Siis otsustasin ma otsida inimeste keskel vahvaid kangelasi. Tahad sa pühendada oma elu inimkonna hää-käekäigule, siis võtan sinu oma ringi. Tahan siiski anda sulle aega ja võimalusi asja üle järgi mõelda täielikult. Jää kolmeks päevaks minu juurde ja siis on sul valida, kas järgneda mulle, või lahkuda siit.“

Pääle selle, kui vanake oli kõnelenud nii, käskis ta teenijaid kostitada külalist ja jättis Jüri rüütli hooleks, kellele tegi ülesandeks näidata Jürile lossi ja kõiki selle varandusi.

Sisu: Peavanema käsukiri. / Legend. / Kadunud õhureisija. / 10 aastat skautlust haapsalus. / Haapsalu gaididelt. / Haapsalu S. S. Selts. / Kaleva vanema mälestusi. / Kolme õskulli telk. / Skautlaager skautliku kasvatuse tegurina. / Mõnda laagrast. / Kiri poegadele. / Meriskautlus. / Teateid.

Kaks päeva elas Jüri rõõmsas elevuses. Lossihoovil harjutasid kannupoisid võistluse jaoks, hobustetallis seisid toredad hobused ja sõjariistade-kambris lamasid läikivad odad, mõõgad, raudsärgid ja kübarad; sein- tel aga rippusid hiilgavad kilbid liiliaga vappidel. Suurte silmadega imet- les Jüri seda hiilgust.

Kolmandal päeval puutus ta kokku kõigi nendega, kes oma kogu elu olid pühendanud teiste hääks ja nüüd olid koondunud sellesse lossi. Esiteks kohtas ta Perseust, kes oli võitnud Medusa pea. Ta oli sünnita- nud sellega hirmu, sest kes kord Medusa pead nägi, see kivistus silma- pillk. Ta kohtas ka kuninga Artuse vahvaid rüütleid, kelle hulgas ei puu- punud Lohengrin ja Parsifal. Rüütlid Niebelungide laulust, kõige ees blond- lokiline Siegfried, proovisid oma jõudu sõbralikus võistluses. Kangelased hallist Vanast- ja Keskejast, kelle nimedest ja tegudest jutustavad saagad, olid siin ühinenud inimarmastuse ja ausa rüütlimeelsuse tõttu, kuigi nad olid elus erinenud üksteisest suurte isiklikkude vastolude pärast.

Viimase päeva õhtul Püha Jüri laskis kutsuda noormehe oma ette ja kõneles: „Sa oled õppinud tundma nüüd kõiki möödunud aegade kan- gelasi. Nende aeg on möödas. Peavad ilmuma uued rüütlid, et võidelda mõjukalt vaenlaste vastu. Mitmepealine madu on ilmunud jälle nähtavale. Aga niipea kui lüüakse üks pea, kasvab kohe uus asemele, kui mitte ei õnnestu maha lüüa kaela kogu seitsme peaga. Need pead on: Kadedus, Viha, Kavalus, Vale, Uhkus, Edevus ja suurim kõigist pahedest — Ene- searmastus. Mitte mõõgaga, ka mitte tulega ei saa võidelda nende vastu, ainult eeskaju andmisega. Nüüd on sul võimalus astuda rüütelkonda, kes teinud omale ülesandeks sarnase võitluse.“

Kui vanake oli lõpetanud, langes Jüri põlvili ja lubas võtta neid ko- hustusi oma peale. Armulikult suudles vana rüütel poisi otsaesisele, seal... ärkas Jüri. Loss, vanake ja rüütel olid kadunud. Jüri lamas oma voodis.

Nii oli see olnud unenägu. Siiski sai see tõeks, sest Jüripäe- val andis Jüri oma töotuse ja sai tubliks skaudiks.

Kadunud õhureisija.

E. J. Morrow.

(2. järg.)

„Seda küll, seda küll,“ möönis Chandler. „Kuid seda ei tee ükski mees terve mõistuse juures. See on surmaga riskeerimine. Kui ta oleks soovinud olla kadunud, ta oleks võinud ju hüpata alla langevarjuga, ning minna kuhu soovis.“

„Kuid tõsiasi on, et ta puudus lennukist,“ seletas Shrimp, mitte lastes end nii kergesti eksitada. „Ja teine tõsiasi on lohistamise jälg siin. Te ei oska seletada, kust tuli see.“

„Jah! See väide lööb mind,“ tunnistas Chandler.

„Ja tulge vaadake seda,“ karjus Shrimp, kes vaadelnud lohistamise jälge teiste ees. „Hoolsalt! Ärge tulge liig ligi. Mis jäljed on need siin?“

„Need --- on — käed!“ karjatasid Ding ja Fuzzie koos.

„Jah. Õigus,“ möönis Miller. „Eksimatult tõde: käte jäljendid — peopesad allpool!“

„Ning näete — lohistamise jälg lakkab siin, kätejälgendite juures,“ näitas Shrimp. „Mr. Dudley lasi end lohiseda natuke maad, siis lasi käed lahti kukkudes nagu allpool maha kätele.“

Kuna tuled olid keeratud kustu umbes kümne minuti kestel peale lennuki õhkutõusmist, siis oletati, et Dudley on lamanud seni oma kohal, ning siis pimeduses kadunud. Asuti otsima jalajälgi, et näha kuhu võis Dudley minna.

Ding leidiski need.

„Ta vasaku jala jälg on kergem paremast!“ jõudis Shrimp selgusele asudes koos Dingiga jälgima. „Ta hoidis vasakut jalga, nähtavasti ta vigastas seda.“

„Teiselpool aeda on maantee,“ teatas Fuzzie. „Võibolla tal auto ootas säääl.“

„Nii see näib,“ vastas Ding, „vaatame kohe järgi.“ Lähenedes aiale kirjeldas Chandler Dingi palvel Dudley välimust. Keskmine kasv ja kehaehitus, närvlik; hõre kollakas juuks, sinised silmad. Tihedad kulmud ja põetud vurrud. Kannab pruuni ülikonda.

Aiani jõutud roniti sääält üle, kuna sama oli teinud Dudley. Teiselpool aeda polnud aerodroomituledest palju abi, — siin oli pime. Ding, valgustades maapinda elektri-taskulambiga, leidis peagi jäljed. Jälgiti teeni.

„Ja siin,“ näitas Ding, „on Mr. Dudley astunud autosse. Autokummide jälgedes on ketitaoline illustratsioon. Nüüd tarvitseb leida ta auto ja vaadata kas on ta sõitnud sellega.“

Kuna siin polnud enam midagi teha, otsustati minna Carlsborosse, Dudley äri garaaži. Enne aga Mr. Miller soovitas ühendusse astuda politseiga ning kutsuda neid kaasa. Kantseleis saades ühenduse telefonil Sheriff Tuckeriga, kes oli konfiskeerinud Dudley'l kaasasoleva paki, ning kes oli lasknud asja uurida ümbruskonnas, millest Chandler oli lennanud üle. Miller tegi teatavaks, et „õhu detektiivid“ olid avastanud jälgi, mis juhivad Carlsborosse, ning palus Tuckeri tulla ühes, et asja uurida säääl. Sarkastselt vastatakse, et pole mõtet hakata uskuma, ning nägema vaeva iga pärast, kes arvab midagi olevat leidnud. Need jäljed ei saa olla õiged, kuna Tuckeri mehed on leidnud Spideri järves, millest Chandler lennanud üle, kaldale aetuna Chandleri lennuki langevarju.

Siiski veerand tunni pärast kohtuti Carlsboros. Tuckeril oli kaasas leitud langevari. Chandler tunnistas selle tõesti samaks, mis oli tema lennukis Dudley kasutada.

„See oli lihtsalt viidud järve,“ õiendas Shrimp. „See on kõik ainult kombinatsioon.“

Tucker tundis end äärmiselt haavatuna, et tema seletust ei usta. „Teie, poisid, võite olla küll leiutanud vahest midagi oma jälgimisega, kuid selles asjas pole teil mingit alust. Need jalajäljed aerodroomil ainult juhtusid olema säääl, kus oli see lohistamise jälg.“

Minnes Dudley äri poole, selätas Ding Millerile, kuidas nad mõtleavad seal asjasse selgust tuua. Öövaht, või keegi, kes on praegu äri garaažis, seljuhul, kui Dudley on tõesti kukkunud järve, ei tea sellest midagi, kuid kui Dudley peaks elama, siis teavad nad temast palju.

Jõudes Dudley äri peaukse ette, Tucker piilus sisse.

„Muud mitte midagi, kui valgus tagakontoris,“ sõnus ta, nähes müügiesete ridu kaetud puldanitega.

„Vana Otto Ebner on vahimees siin. Ta on veidi tumm. Lähme tagaukse kaudu. Ta ei kuuleks meie kolistamist siin.“

Mindi. Aknast valgustas Ding garaaži.

„Punane auto on siin,“ leiutas ta. „Ja — Shrimp'sel on — kettkummid.“

„Ha — ha!“ naeris Tucker. „Ma võin leida kolm tosinat autosid siin samas linnas selliste kummidega.“

„Siis peate küsima nende omanikelt, kus nad olid oma autodega täna öösi,“ ütles Shrimp. „Kuni leiate ühe, kes seletab kas ta sõitis mööda seda teed aerodroomi lähedal ja miks ta peatus säääl.“

„Hulud!“ ühmas Tucker, logistades tagaust. „Te teete mulle hulga tüli mittemillestki. Mida peate õppima, on asi, kuidas tunda vaejalgi õigest.“

Shrimpil kaaslastega polnud midagi vastata.

Vana Otto avas viimaks. Peale selle kui Scheriff oli seletanud, et pole vargaid temaga kaasas, lasti nad sisse.

Eesukse juures väike klõpsatus sundis neid vaatama sinna.

„Sheriff!“ karjus Ding. „Seal, eesukse juures on üks mees! Ta tahab minna välja!“

„Pidage, säääl! Oodake moment!“ käsutas Sheriff tuues esile revolvri ning seades selle laskevalmis.

Kogu poolpimeduses eesukse juures jäi paigale. Kõik liikusid tema suunas.

„Mis te teete siin?“ küsis Tucker, kui nad jõudsid lähedale mustajuustega siniseis rõivus mehele.

„See on uus öövaht,“ karjus Otto. „Mina lähen puhkusele.“

„Teie nimi!“ nõudis Tucker. „Ja millal ja kust tulite siia?“

„Mu nimi on John Billiter. Mr. Dudley saatis mu siia.“

„Näite veidi noor öövahiks,“ arvas Tucker.

„Võibolla, kuid ma oleksin jäänud ainult ajutiselt öövahiks. Kuni Otto tuleb puhkusele tagasi. Selviisil oleksin tutvunud ka sinise äritegevusega. Mr. Dudley soovis mind hiljem jätta siia ärijuhiks.“

„Olgu pääle,“ sõnus Sheriff, silmitsedes meest pealaest jalatallani. „Kuid, öelge, mis te askeldasite praegu siin ukse kallal?“

„Ma tahtsin minna just parajasti üle uulitsa tooma meile mõlemile kohvi,“ vastas mees.

„Mr. Dudley saatis teid siia. Kuid kus on ta ise praegu?“ päris Sheriff. Uus mees vahetas pilke vana öövahiga ning raputas siis pead.

„Mis ta ütles?“ küsis vana Otto Ebner.

„Ta küsis, kas ma tean, kus peremees on praegu.“

„Oh,“ hakkas seletama vanamees, „ei tea öelda täpselt. Ta lahkus siit peale kella üheksat kui äri suleti.“

„Omas punases autos?“ uuris Ding valjusti.

„Ei pannud tähele,“ vastas Otto.

„Mina nägin küll,“ sõnus uus mees. „Ta ei võtnud oma autot. Võttis ühe kinnise. Kuid ma ei tea, kuhu ta läks. Nagu näete, ega meie peremehe eraelust palju ei tea.“

(Järgneb).

10 aastat skautlust Haapsalus.

Skautide organisatsiooni asutamisest Haapsalusse tehti juttu juba 1920. aasta sügisel, kuid see piirdus esialgu ainult mõttevahetustega selleaegsete koolinoorsoo-tegelaste keskel. 1921. aasta kevadel omandas asi aktiivsema ilme, nõnda et 10. aprillil peeti esimene skautide koosolek.

Koosoleku kutsus kokku härra Karl Raudsepp, kes teenis sel ajal kaitseväge-ringkonna ülema asutuses Haapsalus. Koosolekust osavõtjaid oli umbes 30 isikut, enamuses kohaliku gümnaasiumi õpilasi. Õpetajaid ei olnud ilmunud, vanema tegelasena võttis säält osa veel härra Redik Silts.

Koosolijaid tutvustas skautluse põhimõtetega härra Raudsepp, kes ise oli saanud informatsiooni vastavast erikirjandusest. Ühtlasi tõstis ta üles küsimuse, kas skautlus oleks Haapsalus läbiviidav. Koosolijad sääl oma seisukohti eriliselt avaldada ei saanudki, kuna liikumist seni ei tuntud. Ometi pooldati uut asja kindlasti, eriti et uuel kavatsetaval organisatsioonil oli rida veetlevusi, nagu tore munder, laager, eksamid, rännakud jne. Küsimus oli korraga küps ning organisatsioon asutati.

Samal koosolekul valiti ka komisjon, kes pidi hakkama Haapsalus skaute organiseerima. Komisjoni valiti Johan Vilma, Ernst Albert, Evald Soosaar ja Harry Siiman. See komisjon registreeris soovijaid, moodustas rühmi ning otsustas pidada koosolekuid kolm korda nädalas. Koondustel oli peamiseks õppeaineks rivi, marssimine ja tervitamine. Skautide raudsetest seadustest leidis kõige suuremat käsitamist suitsetamise keeld. Tõsiselt sellel keelul oli palju tagajärgi, sest poisid suitsetasid ju ainult mingi erilise mehisuse tõenduseks. Kui nüüd uus organisatsioon hindas tublidust ja vourust just mitteduitsetamises, siis käänas ka mehisuse tunnus teise külje ning poisid loobusid halvast kombest täiesti kergesti.

Nädal aega pääle organisatsiooni asutamist, 17. aprillil tulid Tallinna skaudid siia lõbusõidule. Neile mindi jaama vastu, milleks moodustati ajutine rühm. Härra Siltsi kaasabil hangiti sellele rühmale ka juba oma lipp. Korraldati linnas ühine skautide paraad. Tallinna skautidelt saadi täpsemaid juhtnööre, ning pärast seda algas rühmade moodustamine.

Rühmi moodustati kokku neli, kusjuures aluseks võeti poiste vanus.

Vaevalt oli saanud skautlus paar kuud teotseda, kui lõppes koolitöö ning õpilased sõitsid mitmele poole laiali. Rühmad ja salgad jäid poolikuks, päälikuid oli läinud maale, kogu organisatsiooni töö oli lõõdud segamini. Helgete suveilmade eel, kui just peaks algama skautluse peategevus vabas looduses, tekkis siin rahulik ja vaikne puhkus.

Sügisest alates hakkas töö muutuma õige mitmekesiseks. Laagrikulude katteks korraldati kuursaalne skautide pidu, mille eeskava koosnes skautlikest etteastetest. Enne jõulu korraldati gümnaasiumi õpilasuühingu peol loterii, millele koguti asju korjanduslehtedega. Lote-

rii andis päris hääd sissetulekut ja rühmade rahaline seisukord oli kindlustatud.

Koondusi peeti mitu korda nädalas. Ruume saadi selleks kaitseliidu staabis, kuna maleva oma üüritud ruumidest suve lõpul lahkus. Arutati skautlusesse puutuvaid küsimusi, õpiti eksameid, mängiti skaudimänge.

1922. aasta tõi tegevusse uut elavust. 1. jaanuarist alates hakkas ilmuma maleva ajakiri „Lääne Skaut“. Ajakiri ilmus shapirografeeritud. Huvi ajakirja vastu oli suur, teda loeti õige innukalt ning kaastööst ei tulnud puudust. Tõlgiti ka välismaa skaudiajakirjadest artikleid ja saadi niiviisi abi omakeelse skaudikirjanduse nappusele. Esimesel aastal üksi ilmus „Lääne Skauti“ 18 numbrit, kokku 280 leheküljega. Ajakiri ilmub püsiva järjekindlusega praegugi.

Alles 1923. aastal õnnestus maleval saada oma ruume. Nüüd jätkati tööd jälle värske hooga, kusjuures vahepealse seisaku tõttu tuli mitmet asja organiseerima hakata uuesti otsast peale.

Redik Silts. Lääne skautide maleva vanem.

Karl Baumann. Läänemaa skaudisõprade seltsi esimees.

1925 on suurlaagri eelaasta. Kogu tegevus tiheneb, et saavutada suurlaagriks oma kulminatsiooni. Haapsalu skautide südameks on II rühm, kollane suguharu, nagu nad ise nimetavad. Rühm alustab visa võitlust üleriiklikult välja kuulutatud „Eeskujuliku skautide rühma“ nime saamiseks. Tõepoolest omandabki rühm aasta lõpul selle unistuse — Lääne kollane suguharu tuleb võistlusel esimesele kohale. Kui võrd intensiivselt selleks aga ka tööd tehti, on siin raske kokku võtta.

Suure õhinaga sõideti kevadel üleriiklikule kongressile. See oli esimene kongress, millest Haapsalu skaudid võtsid osa. Kuid ta andis ka selge pildi teiste malevate seisukorrast ning süvendas läänepoolsete iseteadvust.

Terava kriitika ja ümberhindamise abil antakse nüüd skautlusele uus sisu ja leitakse tema õige kuju. Skautlemise aluseks saab ikka enam ja enam v a b a õ h u elu, rännakud, loodusevaatlused. Valmistatakse skautlikke käsitöid ja huvitavaid kaunistusesemeid. Õpitakse rändlindude laule ja pühendatakse tähelepanu vaimlisele sisukusele. Eriti rõhutatakse enesekasvatust ja tahteharjutusi.

Tugeva pinge all kestsid ettevalmistused suurlaagriks kogu talve ning muutusid eriti intensiivseks kevadepoole, mil harjutati otsekohe võistluse programmi. Suvel korraldatud Palivere laager viimistles lõpuliselt võistlusrühma meeskonda.

Tulemus — suurlaagris võisteldes tulid läänlased teisele kohale. Esimeseks tuli suur Tallinna maleva, kolmandana jäi Tartu tükk maad eernale. Paremat tagajärge ei oleks võinud provintsimaleva kunagi oodata. Hõisati ja oldi rõõmsad.

Möödas olivad ärevad suurlaagripäevad. Palavikuline ärevus, rutamine ja tormamine, mis oli suurlaagri olulisemaid tunnuseid, katkes, et lasta meeli rahuneda, et juhtida elu jälle endisesse rööpaisse.

Aksel Viksten.
Maleva juht.

Heino Jõe.
Maleva abijuht.

Ja õigusega võidi puhata. Väikese lääne paeselt ja soiselt pinnalt suurlaagrisse kogunud lääne poisid tõid kaasa arvurikka võistlevate malevate perest II koha, alla vandudes vaid 400–500 päisele pealinna skaute malevale. See oli väikese Lääne kohta saavutus, visa ja püsiva töö tagajärg.

Kuid pingutus oli olnud siiski vist liiga suur, mis andis suurlaagri järelpäevadel end valusasti tunda. Oli nagu siht saavutatud, ja nüüd, mil puudus võistlus, paistis olevat mõttetu säärane edasirühkimine, mis aset leidis enne suurlaagrit. Olid poisid väsinud, siis olid juhid seda enam. Selleaegne malevahing nskm. A. Sammet oli annud oma parima ja nüüd algas tagasihoidlikum tegevus. Puhati loorberitel!

Aurelie Üksti.
Gaidide rühma vanem.

Albert Soosaar.
IV rühma vanem.

1929. aasta suvel arenes kogu malevas regulaarne tegevus. Käidi laagris ja matkati rohkesti. Sõprade seltsi algatusel korraldati suurem loterii. Linnavalitsuse vastutulekul saadi kasutamiseks avaramad ruumid. Maleva ajakiri „Lääne Skaut“ ilmus sagedamini, II rühm hakkas koguni iseseisvalt välja andma ajakirja „Tõrvik“. Kõikjal oli märgata edu.

1930. aasta möödub hoogsa tööga. Ülevaatliselt kujuka pildi sellest annab juuresolev tabel.

Koosolekuid				Laagreid		Rännakuid			Ajakirju		
Maleva	Rühma	Karja	Salga	Alla 3 päeva	Üle 3 päeva	Alla 10 klm.	Üle 10 klm.	Suuri mängu	Maleva	Rühma	Kursusi
3	81	30	219	3	1	29	3	18	1	1	4
	Kokku 111			Kokku 4		Kokku 32			Kokku 2		

Kümneaastase tegevuse järele seisab maleva nüüd kindlal jalal. Töösüsteem on ajajooksul põhjalikult välja kujunenud ning seetõttu skautlemine muutunud sisukaks ja huvitavaks. Poiste koosseis on hää ja juhid on omal kohal. Uute liigete juurevool on järjekindel, mistõttu sisseastujate juures tehakse karmi valikut.

*Evald Soosaar.
II rühma vanem.*

*Artur Grönberg.
Skautmaster.*

Praegu töötab malevas kaks rühma ja üks hundipoegade kari. Lähemal ajal asutatakse juure meriskautide rühm, mille juhtide kaardert praegu välja õpetatakse.

Aastate jooksul on laiem ringkond skautlusega rohkemal määral tutvunenud ning leidnud tema tuuma. Seltskond hindab skautide liikumist häätahtlikult, mis on suureks toeks skautidele ja kergendab nende tööd.

Haapsalu gaidide tegevus.

Jooni organisatsiooni arenemiskäigust 1924—1931 a.

Meie riikliku iseseisvuse esimesil aastail, kui noorsugu üle maa oli otsimas omale sihte ja organiseerimisvorme, tekkis Haapsalu ärksamate tütarlaste hulgas mõte panna alus gaidlusele nende kodulinna.

1924 a. võttis gaid-liikumine Haapsalus kindlama ilme. Mõttealgatajaks ja õhutajaks oli sel korral prl. Agda Siimon. Et organiseerimistöele lisada hoogu juure, selleks korraldati Haapsalus propagandakoosolek, kuhu paluti kõnelema prl. Linda Birk Tallinnast.

Esialgul moodustati gaidide rühm, kelle päälikuks valiti prl. Agda Siimon. Rühmas oli 2 salka. Salku nimetati „Meelespea“ ja „Kannike“. Ruumid tegevuseks saadi skautidelt, kes sel ajal olid juba jõudnud soetada endale kauni kodukese.

Jõudsalt suurenes gaidide arv ning rühmast kasvas maleva. Uusi salku nimetati „Kanarbik“ ja „Tibuke“. Viimases olid kõige nooremad liikmed; salk nimetati hiljem ümber „Hellakesteks“.

Haapsalu gaidide tegevusest tuleks märkida asjaolu, et vaatamata kõikidele sagedastele ümberkujundamistele rühmade ja juhtide koosseisus, on sellest ometi käinud läbi ühtlane püüe enesearendamise ja iseloomu kasvatamise abil jõuda välja teatud tulemusteni. Ja nii suured või väikesed kui need käesoleval juhul ka ei oleks, tuleb neid hinnata kui ühe kindla noorsoo rühmituse iseseisvaid otsimisi.

Seitsme aasta jooksul on gaidid, peale oma koduse töö, avaldanud ennast aladel, mis ulatuvad väljaspoole igapäevast tegevuspiiri. Nii on selle aja jooksul, kuigi katkendliselt, antud välja oma ajakiri „Haapsalu Gaid“, korraldatud referaat- ja käsitööõhtuid, loteriisid, emadepäivi, jõuluõhtuid j. t. 1925 a. Haapsalus peetud Läänemaa laulupeost võtsid gaidid osa korrapidajatena. Samuti võeti osa I. üleriiklikust gaidide kongressist Tallinnas 1926 a. On soetatud oma raamatukogu ja seatud sisse piltidega tegevusalbumid. Suurel määral võlgnevad gaidid tänu oma saavutiste eest kohalikule skautide sõprade seltsile.

Viimasel ajal näib gaidide tegevus jälle tõusuteed käivat ja loota on, et tegevuse algaastaist päritud suund ja sihid leiavad enesele tulevikus väärilise peegelduse Haapsalu gaidide vaimlises ilmes.

*Läänemaa Skautisõprade Seltsi juhatus.
Vasakult: kirjatoimetaja J. Nurk, maleva vanem
R. Silts, esimees K. Baumann, laekahoidja
H. Kree ja abiesimees J. Lossmann.*

Skautisõprade selts.

Paar aastat päälle skautide maleva asutamist kerkistungivalt päevakorrale skautisõprade ja vanemate koondamine, kes toetaksid skaute nende tegevuses. Asja õhutajaks oli seeaegne maleva vanem K. Raudsepp.

17. mail 1923. a. oldi päälle põhikirja registreerimist juba nii kaugel, et võidi kokku kutsuda Läänemaa skautisõprade seltsi arutamiskosolek. Kosoleku avajaks ja juhatajaks oli hra Raudsepp, kes kirjeldas lühidalt skautide liikumist meil ja mujal.

Juhatus valiti koosseisus: esimees A. Üksti, esimehe asemik K. Baumann, kirjatoimetaja R. Silts, laekahoidja J. Leikmann, varahoidja H. Alver. Revisjonikomisjoni valiti A. Arak, L. Grönberg ja V. Tomson. Ühtlasi otsustas selts astuda üleriikliku skautisõprade liidu liikmeks.

Skautisõprade selts on oma tegevuse kestel väga intensiivselt hoolitsenud skautide ja gaidide malevate eest, pakkudes oma abistavat hoolt eeskätt majandusliku tagapõhja kindlustamiseks. Korraldades skautpidusid ja loteriisid oma sissetulekute suurendamiseks, selts on suutnud malevale muretseda ruumika kodu ja selle sisseseade, on hangitud mitmeid tööriistu, mängusid ja telke, kingitud lippusid ja korraldatud igal suvel laager malevale. Seltsi ettevõttele on palju kaasa aidanud gaidid, kes valmistasid loteriidele rohkesti käsitööesemeid.

Seltsi juhatus on praegu järgmine: esimees K. Baumann, abimees J. Lossman, kirjatoimetaja J. Nurk, laekahoidja A. Kree, varahoidja A. Grönberg. Liikmeteks on koondunud gaidide ja skautide vanemaid ja sõpru, kes liikumisele kaasa tunnevad ning annavad oma sõbralikkuga kaasabi ja nõuannet.

Maleva vanema mälestusi.

1925. aasta suvel, kui peeti Haapsalu laulupidu, oli laulupeo lõppedes skautlikke ettekandeid ühes gaididega. Rahvale pakkusid suurt huvi skautlikud mängud. Poisid olid end teinud saapamäärdega nii nõgi-mustaks, et neegridki oleksid tunnud kadestust.

Huvitav oli lugu plakaadiga, millega sammuti rongkäigus läbi linna. Juba mõni aeg enne pidustust kavatseti suurejoonelisemat rongkäiku. Selleks ajaks pidi ka valmima vastav plakaat kõlava päälkirjaga: „Kõik skautliku lipu alla!“ Kui aga oli tarvis plakaati võtta tarvitusele, selgus et see oli paberist ja esimese tuulepuhanguga olid järele vaid paljad tükid. Hää nõu oli kallis. Sää! näitasid skaudid jällegi oma oskust. Jooksin koju, rebisin parajasti kuivast pesust ühe aluslina. Väikesele Paul Sammetile surusin tüki peensütt pihku ja ütlesin teksti ette. Mõne minutiga oli plakaat valmis, mille keskel ilutses laia kaabuga skaut. Kui siis skautlik „armee“ ühes selle plakaadiga sammus mürtsuva muusika saatel vingerdi-vängerdi loogeldes Haapsalu lossiaeda, oli järgitulev rahvapary suur, nagu mõnel näitusmessil. Igauks igatses näha Haapsalu skaute.

Raha hankimises olid tolaeagsed skaudid meistrid. Igal suvel enamasti korraldati lossiaias skautlik pidu. Sissepääs oli vabatahtliku maksu eest, mille vastu anti enda valmistatud nägus pääsetäht rinnal kandmiseks. Inimesed otsisid peo pääsetähti häämeelega ning „eelmuük“ tõi sisse vahel kuni 200 krooni. Ligi pooled kodanikud linnas olid dekoreeritud skautlike märgikestega. Isegi kirikulised muhelesid mõnustasti, kui poisid märke rinda pugisid ning seletasid, et kõik läheb skautide hääks. Ning vanad inimesed uhkeldasid rõõmsa südamevärinaga skaudimärgikesega, sest tundsid ju ka nemad mõnda naabripoissi või muud põngerjat, kes oli kangesti mehine hundipoeg ja tragi laagriskäija. Olid päris mõistlikud poisid need skaudid.

Kord mängisid skaudid lossiaias tumm-mängu röövlite kinnipüüdmisest, kus viimase üle mõisteti kohut ja röövel lasti maha. Muidugi „maeti“ laip sinnasamasse liivahunnikusse. Mäng oli nii haarav, et praegune Ühisgüm. dir. hra Ü. mulle ütles, et otse vaimustav on, kuus poisid oskasid käsitada kohtumõistmist ja kõrvaldasid ühiskonnast jäitise. Säälsamas juhtus olema keegi vana mees, kelle pää paistis olevat veidi raske ning nõud „väsimust“ puhanud. Jälgides „matmist“, mees ei saanud aru, kuhu võis ometi kaduda „laip.“ Liivahunniku mitmekordse läbituhnimise järgi ei leidnud ta mahalastust ja maetust jälgegi.

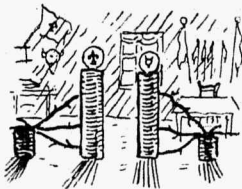
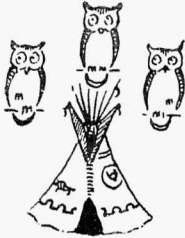
Ühes muu rahvaga naeris aga maetu publiku hulgas ning lõbustas ennast veidrast vanamehest. Poiss oli publikule märkamatu oma hauast välja roninud maaaluse käigu kaudu, mille skaudid varem valmis kaevanud.

R. S.

***Palun peavanema käsul kõiki neid, kellel arved õien-
dada „Eesti Skaudiga“, seda teha hiljemalt 30. skp., kuna
on tarvilik koostada aruannet. Üskm. Rich. Treu.***

Välfauõte tegevusraamatust.

Kolme Öökulli telk.

Haapsalus Ehte tänaval asub saja-aastane armetu välimusega maja. Seinad on tal vajunud kõssi ning katusel on mitu küüru. Maja sees on aga rõõmust meelt ja elulusti hulga enam kui kusagil toredas lossis.

Siin asub Lääne skautide kodu ehk Kolme Öökulli telk, nagu läänlased teda ise nimetavad. Kodu on sisustatud skautlikult omapäraselt ning on hulgale noortele alaliseks kooskäimiskohaks, kus peetakse töiseid koosolekuid, õpitakse skauditarkust ja sekka laudakse laule ning hõisatakse rõõmsaid hüüdeid. Praegu on ta koduks kahele skautide rühmale, ühele hundipoeegade karjale ja gaidide rühmale. Korras hoitakse teda, puhastatakse ja köetakse skautide poolt, kordamööda salkade kaupa. Selle kodu sääduseks on skaudisäädused.

Kodusse astudes tuleb esialgu läbistada „ootesaali“, millist nime kannab koda, kus nurgas losutab suur pliit. Siin telgis hoitakse ka telgipuid ja laagrivarustuse tarbeid. Edasi juba juhitakse ruumi, mis õieti ongi huvitavamaid kohti kodus. Üsna paremat kätt ukse kõrval asub ka gaidide nurk, kus laudadel albumeid ja kirjatöökogusid ning seintel asub salkade ja rühmade lippe.

Nüüd avaneb niisugune pilt, et kellel arg süda, sel hakkab veri vabisema ning ärgu tulgu enam edasi. Seinale on pingutatud vasikanahast kuulutuslaud, mille all ripub omatehtud trumm. Tüsedatest haavapakkudest ja okstest ehitatud vahesein poolitab toa kaheks osaks. Ruum teispool vaheseina on lubatud ainult juhtidele. See on tabuu, kes keelust üle astub, sellele tulevad nägemata haldjad ja piksevaimud kallale ning kiusavad ta südametunnistust. Aga ühelgi skaudil ei tohi olla südame-tunnistust ussitanud ega määrdinud.

Malevajuhi kirjutuslaua taga seisavad rühmade ja salkade lipud ning riivil maleva raamatukogu. Siin asub ka muuseum, kus seinad kirendavad vanadest plagudest, tseremoniirõivadest, loomakujutistest ja joonistustest. Isa Baden-Powelli pildi all

veretab laagri tulehoidja ülikond ning nurgast kahe lennutava luigetiiba vahelt vaatab endise juhi A. Sammeti kasetohule joonistatud autoportree.

Muuseas paistab silma ka võistlusrühma lipp, millega Lääne skautide maleva 1926. aasta suurlaagris tuli teisele kohale. Lae all toa nurkades istub valvel kolm öökulli, millest on tekkinudki kodu nimetus.

Kolme Öökulli vigvam asus mõne aasta eest sama maja pööningukorral. See pööning moodustas siis ühtlasi huvitava koha, kus nõupidamiste kõrval võis ka mõnustasti mürada ja seigelda. Juba pööningu ukse avamine oli omaette tseremonii, kui juht ees, poisid järel pugesid kitsast treppi mööda ülespoole. Juhtus esimene veidi võpatama, siis maandus kogu trepitäis poisse kukerkuuti maha.

Raske on meeleolurikkalt ja loomutruult Kolme Öökulli vigvamat kirjeldada, kuid ütlen lühidalt:

Tulge ja vaadake!

Ja nüüd skautide teine kodu. Ruum on siin suurem ja avaram. Seinteks on puud, põrandaks on rohi või pedajaoksad, laeks aga on taevas, kord helesinine, kord üle külvatud tähesäruga, kord jällegi sammetmust ja salapärane.

Vaba loodus on see. Salgalipp ees, kuus poissi järel, nii kasutavad skaudid ilusat suveilma ning matkavad rõõmsa laulu saatel metsa. Lühikesed püksid, varukad üles käänatud, nõnda saab päike kinkida tervist ning metsaõhk suudab karastada keha.

Ja siis pääle mängu, pingutavaid luuramisi ja võiduhõiskeid istutakse õhtul lõketule ääre. Siin selgub siis, kes olnud kohmakas ja kukkunud kännu otsa, kes aga oskas hiilida nagu rebane ning võis teenida õige piiluri nime.

Nõupidamistuli pillub sädemeid ning leek lõõmab taeva poole. Juht kõneleb ning poisid kuulavad teda põnevusega. Hääletult hõljub öökull läbi öö ning istub puuoksale.

Kuulge metsade juttu, sõbrad, ja õppige skauditarkust!

Tulge ligi, poisid!

Skautlaager, kui skautlise kasvatuse tegur.

Tegelikuks skautluse alguseks võib pidada laagrit, millise korraldas Londoni poistele skautluse isa sir B. P. a. 1908. Laager võlus omapäraga poisse ja neist said esimesed skaudid.

Ja praegugi ei ole võõras skautaasta järgmine tõlgitsemine: „Aasta koosneb 51-st ootamise ja ettevalmistus nädalast ning 1-st laagri nädalast!“ Et laager tõesti huvi pakub seda näeme ka sellest, et ta on läbi löönud pea kõikides skautlusele sarnanevates organisatsioonides. Ühelegi skaudile ei ole võõras nimetus Quilwell-Park. See on ju skautluse kõrgem õppeasutus, mis kujutab endast juhtide laagrit — kus õppejõududeks paremad skautluse tundjad. Õppemeetod on aastate jooksul eeskujulikuks kujunenud. On veendumusele jõutud, et parim klassituba on laager keset loodust.

Laager annab avarad võimalused kasvatustööks.

Ei ole mõeldav, et juht ei tunneks omi poisse, ka talvise töö juures. Suuremad iseloomu ja huvivahed torkavad kohe vilunud juhile silma. Hoopis lähemale viib poisid juhile laager, kus viibitakse vaheajata koos igapäevases tegevuses, puhkusel, mängus ja lõkketule juures.

Tuleb ainult silmad lahti hoida ja poiste eluavalduisi jälgida, sääljuures poisse ka isetegevusele õhutades. Kindlasti õpitakse laagris teineteist enam tundma, kui mõnes teises olukorras.

Muidugi ai saa ju noort juhti eksimatuks pidada — seetõttu tuleb igasuguste otsuste tegemine ettevaatlikult toimetada. Ka eelarvamised ei tohi siin paika pidada. Tõsioluks jääb siiski see, et laager annab suured võimalused poiste tundmaõppimiseks!

Skauti kasvatus.

Usuline külg kasvatuses on hingehoiu seisukohalt vast esimene. Põhjallikust ei saa ju noorelt juhilt nõuda, kuna sellega ei saa isegi vanemadki toime. Siiski lühike hommikupalve enne liputõstmist ja samuti õhtupalve — suures looduse templis on palju haaravamad kui tavalised jumalateenistused. Samuti looduse rüpes viibides, kus iga rohukõrrekesel oma osa täita, ongi ümbrus olemas mõttevahetuseks suurest Loojast.

Kas on veel ülevamat ja tagasihoidlikumat isamaalist tseremoniid, kui hommikune liputõstmine! Aeglaselt tõuseb lipuvardasse sini-must-valge; kõigi pilgud saadavad tema kerkimist. Nii õpitakse lugu pidama riigi embleemist!

Kodumaa kaunis paigas laagris viibides avanevad meie silmad: ka meie põhjamaine pedajane kodumaa on kaunis, ta on kaunim ja ilusam, kui kõik teised kauged maad, see on meie väike isamaa!

Siin looduses viibides, kaugel tolmusest linnast ja töökodadest — peame ka oma hingele palju päiksepaistet paista laskma, et kõik mis meis veel ilusad areneks ja kosuks! Siiski elu on ilus!

Iseloomu kasvatuseks on ka laagri tööde läbiviimisel võimalusi. Skautluse tegelikud oskused on ju peajasalikult laagris kätteõppitavad — siin tuleb juhil tihtipeale otsekohe oma isikliku eeskujuga abil õpetada. Siin on palju alasid, kas või erialad. Täites kas või laagrikoka kohuseid, tavaliselt süvenetakse ametisse ja hakatakse seda tõsisemalt võtma. Tekib

lugupidamine iga töö vastu, ei ole võimata, kui tekib isegi tööarmastus.

Käskikäes igasuguse kasuliku tegevusega, areneb ka leidlikus — mis eriti hästi edeneb just laagri atmosfääris.

Juba vabas looduses viibimine ainuüksi on meie organismile suu- reks plussiks.

Tervishoidu on väga kohane laagris teoreetiliselt ja praktiliselt läbi võtta.

Kehaline kasvatus sobib täielikult laagriellu.

Skautlised mängud mitmekesistavad laagrit, ja paljud nendest on ainult vabas looduses mängitavad.

Laagriellu mõju rühmale.

Nii ühise perena elades tuntakse varsti, et skaut on vend igale skaudile!

On rühm siis laagri läbi teinud — on ka rühma ühine meel tub- listi kosunud.

Igapäevast tööd tehes ja päevakava järgi puhates, mängides — saa- dakse korra tähtsusest aru. Pääle selle saab arusaadavaks ja põhjenda- tuks distsipliini nõue — taibatakse, et see nii ebamugav nõue pole üle- liigne, ega pääliku kapriis — eriti, kui kordamööda ollakse kas või kor- rapidajaks laagripäälikuks.

Laagri mõju juhi autoriteedile.

Laagris olles edeneb jõudsalt juhi vilumus, samuti organiseerimis ja juhtimisoskus.

Juba laagrisse mineku kavatsus ja selle läbiviimine on juba tükk tööd. Samuti laagrikoha valik ja organiseerimine. Juhi õlgadel on kaunis vastutusrikas ülesanne, laagri hea käekäigu eest hoolitsemise näol. Seda saavad aru ka skaudid kes oma usaldust päälikule juba sellega näitavad et laagri tulevad ja tema korraldustele alluvad. Ja on päälikul usaldus — on tema ülesanne kergem ja tänuikum.

Nii tuleb päälikul kindlus ja usk enda võimetesse — mis ei ole väikse tähtsusega, järgmiste laagrite korraldamisel. Nagu eelpool kõnel- dud on laagris kõige avaramad võimalused töötamiseks skautidega — peab veel lisama aga seda, et iga päälik muidugi pakub vaid seda, mida oskab ja suudab!

Ka rahvusvahelises läbikäimises on laagril esmajärgu- line tähtsus. On ju maailma kõigi rahvaste skautide vendlus ka skautide programmis. Seks avanevad ka võimalused suurlaagrites teiste kõrval ela- des ja ettekannetega esinedes. *See on master Roosi skautmasteri töö.*

Mõnda laagrist.

Laagrisse lähme, lähme laagrisse
Alati ühes rõõmsast laulame
Laager meie elu, lähme laagrisse,
Lähme, lähme, lähme jah!

Kui ometi tuleks kord suvi ja saaks laagrisse minna! Paljudele meist on aga laager ainult unistuseks jäänud. Meie palavamad soovid ei täitu mitte alati. Aga siiski tuleb ka kord sarnane suvi, millal kõik laag- risse läheme. Kui mitte käesoleva aasta suvel, siis veel hiljem.

Kui mõnus on laagris olla. Kui hea tulise päikese paistel lamada, või meres ujuda. Või jälle õhtul lõkketule ääres istuda. Kui lõpmata palju huvi pakub meile matk laagri piirkonnast eemale tundmata maastiku.

Viimaks jõuab siiski kaua oodatud suvi ja võime tõtata laagrisse. Meie armsad emad valmistavad juba mitu päeva meid laagri minekuks ette. Jõuab ka kauaoodatud päev. Suurte pakkide ja kompsudega tõttavad gaidid kogumiskohale. Pakid saadetakse autoga ja ise minnakse jala. See on muidugi hommikul kaunis varajasel tunnil, kui jätame kodud kaugele selja taha ja tõttame laagri poole. Tee möödub kiirelt. Ilm on ilus. Linnud laulavad palju ilusamini kui harilikult. Loodus pakub meile hoopis teist pilti. Päikegi on palju heledam ja rõõmsavärvilisem, kui igal hommikul. Ühe sõnaga, kõik loodus on end meie silmis pannud pidurüüsse. Gaidid on üksteise vastu palju lahkemad. Nad püüavad iga silmist soove lugeda ja neid täita. Kõigil on hea, nii öelda, pidu tuju. Nagu mõni suur sündmus oleks ees. Ja muidugi. Laager on ju alles täies ulatuses oma rõõmude ja muredega ees. Alles oleme teel laagrisse. Mõnele vaatab täiesti tundmata elu vastu. Rõõmus meeleolu laseb oletada, et ees ootab siiski huvitav elu täis rõõmu. Kõikide suud vestlevad lõbusalt. Vahete vahel kõlavad laulud üle huulte. Ja mis kõige huvitavam, et matkates ei lepita mitte ainult vanade tuttavate lauludega, vaid püütakse luua uusi, mis harilikult hästi õnnestuvad. Kahjuks lähevad aga need uued laulud tihti kaduma, sest nad on kirjutatud kättejuttuvalle paberile. Imelik küll, et laagri minnes kunagi ära ei väsi. Kilomeetripostid kaovad selja taha. Ei taha kuidagi uskuda, et neid juba nii palju möödunud. Võib olla isegi juba paarkümmend või kolmkümmend. Nüüd hakkab ka laagrikoht juba lähenema. Veel mõned minutid ja olemegi jõudnud valitud laagri kohale. Kuid ega keegi väsimust tunne, ega võigi tunda. Suur töö on alles ees. Tarvis telgid ülesse lüüa, laagri koht puhastada, lipuvarras lipuga püstitada, söögilaud kaevata, pliit ehitada ja veel palju palju muud. Alles teisel või kolmandal päeval saab õiget laagri elu maitsma hakata. Selgub, et laagri elu ei ole mitte ainult lõbutsemine, vaid tuleb ka tööd teha. Töö näib nii väiksena, et seda õieti tööks nimetada ei saagi. Päevad mööduvad rutem, kui kiirelt; ning pea saabub aeg tagasiminekuks.

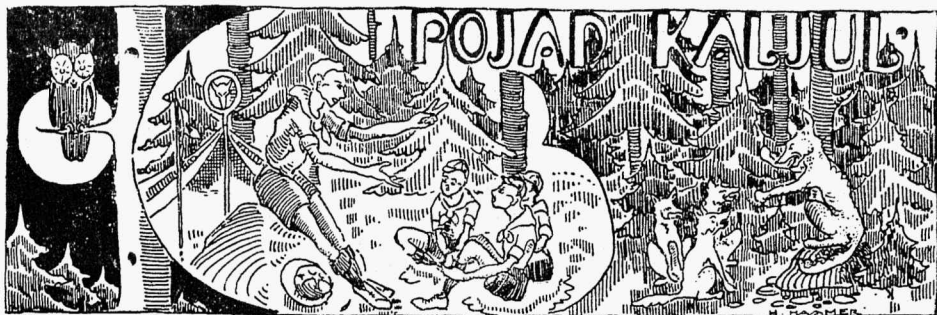
In memoriam.

4 aprillil s. a. lahkus surma läbi meie ridadest Akadeemilise Skautide Seltsi liige stud. theol. FRIEDRICH VOLDEMAR VANN.

Ta kuulus Läänepoolsete esimeste skautide perre, olles omal ajal juhtival kohal Haapsalu Skautide Malevas ning võttis elavalt osa kõigest Maleva ettevõttest. Kõikjal võitis ta poolehoidu häätahtlikkusega ning tasakaalus iseloomuga. Viimane aeg oli Volly Vann ülikooli tööga seotud ning tegutses Ak. Sk. Seltsis.

Nüüd, kus silmaring hakkas avarduma, tuli külma südamega vikatimees ja kutsus meie noore sõbra ära.

Sõpre ringis jääb püsima mälestus vara lahkunud päiksepaistelise hingega sõbrast.

Kiri poegadele.

Kuidas Christopher õnne leidis?

Joe ja Christopher töötasid söekaevanduses umbes 400 jalga maa all. Töölised laevad tunnelis lahtiraiutud kivisõe vagunitele, milliseid väikesed liri ponid veavad elektriraudteeni; seal rakendatakse vagunetid mootorvaguni järele, kes neid edasi transpordib transpost lindile. See omakorda kannab sõe praamidele sadamas, kuna mootorvagun vagunetid tagasi väikeste tunneliteni toimetab.

Christopher on poni, kes eluäeg peab seal maa all töötama. See on tragöödia hobusele, kes kunagi pole haljale aasale saanud. Joe on Christopheri kutser. Nii nad siis sõitsid mööda väikeid tunnelid, kus nad arvasid küllaldase hulga olevat lahtiraiutud kivisütt. Ja nii oli see ka täna. Nad olid tunneli lõpul, kus kaks meest kaevasid sõe kihi all.

„Siin on kole igav elu tublide poiste jaoks, peaks ometi midagi huvitavat juhtuma,“ rääkis Joe.

Kaevamine oli juba lõpukorral ja varsti oli oodata suurema hulga kivisõe murdumist.

Kivisõe kiht kaevatakse alt õõneks. On ta küllalt alt õõnes, tõmmatakse eesserva alt toed ära ja kivisüsi kukub

mürinal suurte tükkidena lahti. Seda ootaski Joe, võib olla kukub ühes kivisõega ka tükk tunneli lage sisse ja saab nalja kui mõni mööda habet saab.

Toed löödi ära ja tõepoolest suur tükk kivisütt kukkus maha suure kolinaga. Oli kõik vaikseks jäänud, kuuldli rataste veeremist — vagunett oli allamäge liikuma hakanud. Kõik jahmatasid, sest teati, et vaguneti roobastest väljaminek on kiire sõidu tõttu möödapääsematu. Mahamineku momendil tekib säde, mis põhjustab gaaside ja kivisõe tolmu plahvatamise. Olukorda taitab kargas Joe Christopheri selga ja ajas tuhatnelja veerevale vagunetile järele, et pidurdada seda enne suuremat kurvet. Kui Joe vagunetile lähemale jõudis, suurenes ka koopa avaus ja ta sai vaguneti kõrval ajada ja piduri kinni keerata. Vagunetiga tagasi tulles kiitsid töölised poisi osavust ja arvasid, et sellest sündmusest kuuleb muidugi ka meister.

Nii oligi. Õhtul kutsus meister Joe oma juurde, kus teatas, et ta on Joe määranud paremale kohale vahva teo eest. Nüüd võib ta elektrivaguni juhi abilisenä sõita, kuni ameti ära õpib.

„Kuid mis saab Christopherist“, küsis Joe.

„Kes on Christopher?“

„Christopher on minu poni, me kahekesi töötasime ikka koos.“

„Anna ta uuele poisile; ega sa ometi taha jääda poni kutsariks terve eluaja.“

Nii möödus aeg. Joe oli juba moortorijuhiks saanud. Kuid igapäev enne koduminekut käis ta tallis oma ponit vaatamas. Ajajooksul märkas, et hobusega käiakse halvasti ümber. Joe läheb uue poisi, John'i poole rääkima, et see talle armast looma paremini käitleks. Kuid rääkimisele järgnes sõnavahetus ja sellele kaklemine. Joe lubas poissi niikaua peksta, kuni see looma piinamisest loobub. Tagajärg oli, et loomaga ümberkäimine aina halvenes, niipea kui John peksta sai, tasus ta seda Christopherile.

Ühel päeval kuuldus plahvatus ja kõik teadsid, et plahvatusele võib loomulikult suurem järgneda, mis üldväljapääsu võib sulgeda ja kõik võivad jääda maa alla nagu rotid. Kell kõliseb. Tähendab, kõik peavad kaevandusest lahkuma. Joe pidi edasi-tagasi sõites mehi väljapääsuni transporteerima. Kolmanda sõiduga tõi ta viimased ära. Nüüd võis ta lahkuda — ta oli oma töö teinud. Kuid ta jäi veel, sest polnud teada Christopheri saatus.

Järelepärimistele selgus, et plahvatus sündis 6. jaoskonnas — seal kus töötas sõber Christopher. Kõik mehed olid seal kinni. Päästemeeskond hakkas tööle, ta ühines nendega. 24-tunnilise töö tagajärjel pääsis esimene inimene välja. Ühes meestega tuli ka John. Teda just ootaski Joe.

„Kus on Christopher?“ küsis Joe.

„Taga tallis,“ vastas John. Arst viis poisi ära, ilma et oleks pike-malt saanud rääkida.

Joe tahtis minna Christopherit vaatama, kuid teda ei lubatud, kartusel, et koobas võib uuesti kokku variseda.

„Ma pean minema, mu sõber Christopher on seal sees.“

„Kes ütles, et ta on seal?“

„John ütles seda.“

Saadeti John'ilt küsima.

„Jah,“ vastas John, „ma jätsin Christopheri sinna!“

Niipea kui taheti sisse minna, kukkus koobas, tugede murdudes, uuesti sisse.

Jalamaid saadeti päästemeeskond tööle teades, et keegi Christopher on veel sees. Terve öö läbi töötasid mehed kahe vahetusega. Ajalehed kirjutasid sensatsioonilisi artikleid kellegist Christopherist, kes sisse jäi. Ta sai populaarseks lühikese aja jooksul. Hommikuks oli auk valmis, mis sai eelmisest avaram. Joe lasti esimesena sisse. Natukese aja pärast tuli ta tagasi Christopheriga käe kõrval.

„Kas see on Christopher?“ küsis juhataja rohkem kui imestunult.

„Jah,“ vastas Joe, „ja kui teil midagi selle vastu ei ole, viin ta esimese abi punkti, ja uhkelt viis ta oma sõbra ammulisui vahtivate tööliste vahelt läbi. Kui Joe oli läinud, tuli ajakirjanik ja küsis juhatajalt, mida see nüüd ettevõtab.“

„Ma lasen Christopheri ametist ja tõstan poisi palka nii, et tal oleks võimalik anda oma sõbrale kõiki neid mugavusi, mida ta talle pakkuda tahab.“

Silbimõistatus.

j: i, m, n, u, an, õd, o, a, s, e, n, s, a', e, l, a, m, i, st, n, aa, t, m, k, ut, a, ll', e, i, au, va, l, n;

Siin antud tähed ja silbid tulevad sõnadeks seada, nii et sõnade alg tähed ülevalt alla ja lõputähed alt üles lugedes ühe meie 10 käsu hulgast peavad tuletama Sõnad peavad tähendama: 1) asi teise sõnaga, 2) lill, 3) ajaüksus 4) inimese nimi 5) väike maja, 6) liikumisvahend, 7) sõja riist, 8) nõu, 9) kodulind, 10) asula mis ilalgi valmis ei saa, 11) sidesõna, 12) sidesõna.

Voolused

(Järg.)

Merevoolused esinevad pealmistes ja alumistes veekihtides. Läänemere vete pealmistes kihtides on lehv voolu siht ja kiirus peaaugjalikult tuultest ja nende tugevusest. On meil W tuul tulemas, siis kerkib merepind ja sünnib O-voolus, ning ümberpöörduv: vaikib W tuul ja pöörab O-ti siis on meil W-vool. Tuult mõjul Läänemeres tekkiv vool ulatub kuni 5. m. sügavuseni.

Sademetega ja jõgede vete juure voolu tõttu on Läänemeres siiski aasta läbi keskmiselt nõrk pindvoolus väljajooksvas sihis, kuna aga põhjakihtides Põhjameres soolasevat vett sisse voolab. Nii Läänemeres kui ka Eesti vete väljajooksva pinnavoolu resulteeriv kiirus on olenev aastaegade ilmastikuoludest; nii on see kevadel ja suvel eriti tugev. Sügisel ja talvel võrdlemisi nõrk. Mageda vee rohkus, mis kevadkuudel lume ja jää kiirel sulamisel mere valgub ning võrdlemisi tuulekehvad ilmad või vaiksed O-tuuled on põhjuseks, et kevadel ja suvel meil W-voolu kiirus on suurem. Sügisel ja talvel puhuvad enam W-poolsed tugevad tuuled ning kallastelt juurevoolav magedavee lisa on väiksem. Seepärast kaob V-vool ja tekib N- ja O-vool.

Peale kauakestvaid W tuuli ilmub Soomelahte S V-vool, mis Soome skääriridest välja tulles vahest 150 sm/sek. või 3. sõlmelise kiiruse omab. Muidugi on säärane pinnavoolus juhuslik ja on lehv tuule tugevusest ning sihst, kuna harilikkuudel oludel siin 30–40 sm/sek. kiirusega voolused liiguvad.

Merenivoo.

Mitmesuguste voolude tõttu on Eesti vetes ja mujal Läänemeres pea alati merenivoo kõikumist märgata. Vesi tõuseb siin enamasti ikka W-tuultega ja langeb O-tuultega. On vaikse ilmaga veetõusu märgata, siis oodatakse W-tuult ja vee alanemisega — O-tuult. Keskmiselt on meil kevadel ja suvel madalad veed ja sügisel ning talvel — kõrged veed. Merepinna kõikumist sünnitavad seega peaaugjalikult tuuled ja osalt atmosfääriline surve ning jõgede ja sademetega kaudu juure tulevate veemasside rohkus. Seejuures ei ole Läänemeres puhuvate tuulte mõju mitte nii suur, kui tuultel, mis meresuus Skagera-

kis puhuvad. Põhjamere suurte S-, SW- ja W-tormidega hakkab merepind juba Daani väinades tõusma ning kerkib meie vetes hästi kõrgele ka siis, kui need tormid meie piiridesse ei ulatugi.

Erakordselt suurte läänepoolsete tormidega kerkib merepind Tallinnas vahest kuni 1,5 m. üle hariliku seisuga. Sama kõrgele tõuseb vesi ka Haapsalus ja Pärnus ujutades üle madalamaid tänavaid. Alla hariliku seisuga langeb merepind Eesti meres harva üle 0,75. m.

Kallutused.

Ka perioodilist tõusu ja mõõna on meie vetes märgata, kuid vähe. Tallinnas on kallutuse amplituud ainult 4,3. sm. tõus ja mõõn ilmuvad siin ainult üks kord ööpäevas, nimelt tõus hommikul ja mõõn õhtul.

Lainetus.

Läänemere lained ei ole ookeani lainetega võrreldes mitte suured. Siin on lainete kõrgus orust harjani 5. m. märgatud ja pikkus ühe laine harjast teiseni — 50. m. Seega on lained lühikesed ja järsud ning moodustavad järskmerd. SW-tormiga tekivad suurimad lained Eesti meres Ristmaneme kohal ja W-tormiga Soomelahtes lääne pool Kõrgessaart (Hoglandi). Liivilahas on lained märksa väiksemad, kuid väga järsud. Muhuväina lainel on sisetete ilme; madala vee ja ümbritsetud mandri ja saarte kallaste tõttu ei saa lained siin üle 1,5. m. kõrguse tõusta.

Soolasus.

Merevee soolalus on Läänemeres üldse vähem kui ookeanides; kuna soolalus ookeanides keskmiselt 35 promillini tõuseb, on see Läänemere W osas 16 promilli, aga Soomelahte O osas Hoglandi ümbruses ainult 2 promilli. Narva lahes — 3,99⁰/₀₀, Hara lahes — 5,37⁰/₀₀, Tallinna lahes — 6,26⁰/₀₀, Väinas — 5,30⁰/₀₀, Haapsalu lahes — 6,80⁰/₀₀, Tallinna ligidalt meres — 5,61⁰/₀₀, Vilsandi ligidalt meres — 6,90⁰/₀₀, Pärnu lahes L osas 6,00⁰/₀₀ ja Matsalu lahes O osas — 1,83⁰/₀₀.

Lademetega ja jõgedega kaudu merde voolava mageda vee tõttu on soolalus vee-pinnal märksa vähem kui sügavamates veekihtides, kus see ühes sügavusega järjest tõuseb. Nii on Hiiumaal Ristna nemest W. poole (59° ja 21° p) tehtud mõõtmiste järgi keskmine soolalus:

Sügavus	Soolalus
0 m	6,4 ⁰ / ₀₀
20 m	6,63 ⁰ / ₀₀
40 m	6,83 ⁰ / ₀₀
80 m	8,44 ⁰ / ₀₀
125 m	10,12 ⁰ / ₀₀
155 m	10,28 ⁰ / ₀₀

Nii hakati Haapsalus skautlust tegema.

On veel selgesti meeles üks aprillikuu päälelõuna aastakümne tagasi Haapsalu gümnaasiumi õuel. Hulk kooliõpilasi, poisse kogunes ühe turisti ja ohvitseri meeletuletava riietusega mehe ümber, kus kõneldi nähtavasti miidagi huvitavat. Mulle tosin aastasele poisile töotas see olla sama huvitav jälgida, kui Troil jalgpallikangelasile kaasa kisamine või rannakäärudes merilahingute löömine.

Teisel päeval olin aegsasti kohal. Asi läks üha huvitavamaks. Poisid seati pikuse järgi ritta, jaotati rühmadeks, kirjutati nimesid. Kuulsin palju uusi sõnu — skautism, hundipojad. . .

Püüdsin tänaval kinni tuttava poisi, teinud suur rutt — koosolekule. Küsin hirmukalt, mis see skautismus õige on? See vastab üle moka otsa, et igapidi vahva asi, saab riideid, prii saapaid, suvel minnake laagrisse ja antakse süüa, kõik päris ilma rahata ja muidu. Midagi kuuldus ka palga maksimisest. Tuli välja, et peaaegu midagi sarnast, nagu tol ajal jagati vaesematele Ameerika abi.

Üks pilt tuleb, meele Tallinna skautide esimesest külaskäigust. Jooksen marssivate skautide kõrval, püüan olla nende ees sammuva skm. Silberi ligidal. Teisepool tänavat jookseb sammu ka üks pisikene poiss. Kuid suuremad suruvad ta eemale, juba kippuski ta kaduma teiste selja taha, nukker ilme näol. Seda märkab juht Silber, tõmbab poisi kättpidi oma kõrvale ning naerab talle vastu sama seltsimehelikult ja rõõmsalt kui teistele. Nii sammuvad nad kahekesi. Oleksin tahtnud kisedada häämeelest.

*

Midagi eriskummalist meie arvates olid vene skaudid. Nende juhiks oli keegi Bubnov, kes kandis skaudipluusil pooltoinat plekist skaudimärke. Ka vormimüts oli Bubnovil õige iselaadne, eest ülesulatava traadijupi otsas oli skaudimärk otsekui harakas antennivarda tipus.

Nad ei töötanud meiega sugugi kontaktis. Hiljem likvideerus nende rühm ning me nõudsime, et nad lipu meile üle annaksid. See seisab praegu meie muuseumis.

A. S.

Lääne skautide maleva juhtidekogu.

Esimeses reas vasakult: mal. juht nskm. A. Viksten, mal. van. R. Silts, mal. spordinstr. A. Espenberg, II r. van. E. Soosaar. Tagapool vasakult: IV r. juht e. sk. L. Kersen, II r. juht n.-skm. H. Jõe, II r. abijuht I j. sk. F. Kuusik, II r. van.-sk. II j. sk. V. Kokla, IV r. abijuht I j. sk. M. Annok.

Toimetuse palub saata teateid selles osakonnas avaldamiseks hiljemalt 12. maiks, kuna järgmine number ilmub maikuu keskpaigas.

Peastaabi koosolek.

Jüripäevaealne peastaabi koosolek peeti 19. skp., millest võtsid osa Peavanem N. Kann, peastaabi ülem J. Hünerson, välissekretär B. Rautsman, laekur A. Koik, Tall mal. van. J. Lossman, Nõmme mal.

van. A. Mitt, S.K esindaja skm. Vardja, „Eesti Skaudi“ peatoimetaja n.-skm. H. Tari ja Tall. mal. juht n.-skm. Rich. Treu,

Tähtsamaks oli Jüripäeva ülenduste ettepanekute kinnitamine, samuti peatuti „Eesti Skaudi“ juures, pidades tarvilikuks, et kassapidaja kiirelt koguks kokku saada-olevad summad aruande koostamiseks. Järgmine peastaabi koosolek on kavatsusel pidada mai kuus.

X.

Skautide rihmad

Eesti märgiga valmistatakse mai kuul Tallinna N.M.K.Ü. skautrühma algatusel. Hind ei tõuse üle kr. 1.50.

Jala Haapsalu

kavatsevad 5—6 Tallinna skauti matkata Lääne skautide juubelpidustustele. Õnn kaasa.

—X—

Prof. A. Paldrock kõneles.

Tallinna N. M. K. Ü. skautide vanemate kogu korraldusel kõneles Tartu skautide mlv. vanem prof. A. Paldrock 19. märtsil s. a. Estonia kontsertsaalis „Noorte suguelust.“

X.

Nõmme skautide tegevusest 1930 a.

Aasta algas jõulu-pidustustega, mis peeti esmakordselt väljas.

Kui Nõmme skaudid 1930 aastal pühit-
sivad oma kestvuse 5. aastapäeva, siis ühendati skautide Jüripäeva pidustused aastapäevaga.

Pidustused algasid paraadiga Nõmme turu platsil. Kestsid kolm päeva ja möödusid meeleolurikkalt. Pidustused olid kahes järgus: tööde näitus III algkoolis ja skautide laager Mustamäe all. Tööde näitus oli hästi korraldatud ja töid rohkesti, osutus üldmulje heaks. Kiitva arvustuse osaks sai ka laager. Viimane andis seltskonnale täieliku pildi skautide laagrist kõigi oma hüvedega ja mugavustega.

Paraadile järgnes rongikäik laagri platsile ning laagri avamine. Laagrit külastasid ka Tallinna skaudid eesotsas master Trei'ga. Kahju ainult, et nad varsti lahkusid, jättes laagri vaid helid oma vägevatest lauludest.

Rahvas külastas laagrit hulgana, mis iseäranis laagri tuledel murrus muutus. Ettekanded lõkkel omistati suurte kiiduvaldustega.

Suurimateks sõpradeks skautidele tähendatud laagri ajal osutusid naabruses elutsevad mustlased, kes isegi ööd läbi skautidega vahitule ääres juttu veetsid. Kuna mustlased väga „tugevad“, siis tegid tihti ettepanekuid skautidele rammu kat-
suda. Skaudid, küll nigelamad jõult selle eest aga väledamad, tegid igakord mustlaste „seljad prügiseks,“ mis päale viimased vaikselt minema pagesid.

Ei saanud skaudid endid väljagi puhata, kui juba algas uus rappimine. See sündis Nõmme II laulupäeval. Terve maleva oli korrapidajatena tegevuses.

Vaevalt valgus peoplatsilt laiali inim-
mass, kui tormasid skaudid koju, haarasid suure rutuga juba varem valmis pandud varustuse ja suuri kiirusi kogusid „oma

kodusse“. Sõit läks Pärnu — maleva laagri!

Kuna laagrist oli eraldi kirjeldus, siis sammu tegevuses edasi.

Peale laagri jällegi suured ettevalmistused sk.ss. poolt toimepandava loterii puhul, 23. ja 24. august olid need päevad, mis nõmmelastes jällegi elavust tekitasid. Kuna loterii-allegri õige mitmekesine ja huviküllane, siis oli ka rahvast rohkesti. Seal said inimesed näha ka kodumaal kinnipüütud „inimsööjat“, kelle väljanägemine tõesti hirmuäratav. Ka kuulus mustlaste käetark „Kolemandu“ oli kohale toodud, kelle abil nii mõnigi oma südamerahu tagasi sai.

Loteriiga jäi rahule niihästi Nõmme rahvas, kui ka meie ise oma vanemate toetajatega eesotsas, kuna nüüd jällegi väikene sentide virn sõprade seltsi kassasse sigines.

Elavalt võeti osa ka skautide aastakoosolekut Tallinna Realkooli aulas, kus isegi Nõmme „vägevamad“ käsitasid praktiliselt koonduste pidamist.

Nii saabus emapäev, mida pühitseti Nõmme II algkoolis. Vanemaid, peaaesjalikult emasid oli rohkesti. Ilusam hetk oli koosviibimisel, kui emadele üle anti noorte poolt valmistatud kingitused. Mõnegi ema silm vesistas, kui vastu võttis pojakese valmistatud kirvevarre, labida, riuli või mõne muu tarberiistaga.

Sarnaselt emapäevale möödus ka jõulupuud muidugi selle vahega, et nüüd jagati ka kingitusi ja lauldi jõulu-laule.

See oleks kiire ülevaade Nõmme skautide tegevusest. Mainida oleks veel rühma staapidele korraldatud kursust, mis väga õpetlik ja tegevusrikas oli. Nimetatud kursusele järgnes kohe I järgu kursust, kuid sellest edaspidi pikemalt.

„Eesti skaudi“ lugijaskond andestagu teate hilinemist, kuna meil see varem oli mitmesugustel põhjustel takistatud. Kuna nüüd aga malevas igale alale valiti kindel „mees“, siis on „Eesti skaudi“ lugejad edaspidi kindlustatud saama teateid ka Nõmme malevalt.

„Pikk Edde.“

Narva sk. mal. 10. aastane.

Narva skautlus, ületades 10 aastase ajajärgu ja asudes üheteistkümnendat ära võitma, põhjustab tagasi vaadata tehtud tööle.

Palju on üle elatud ülendavaid ja ka kurbi momente möödunud aja jooksul. Palju poisse on selle kestel maleva tõöst osa võtnud. Paljud on skautlusest mõndagi kasulikku kaasa võtnud; on ka neid, kes

pole suutnud täita skautide raudseid kui ka teisi seadusi — nad on välja langenud skautide ridadest. Need aga, kes malevasse püsima on jäänud, moodustavad raudvara, kellele Narva skautlus ka tulevikus toetuda võib.

Peale jõule, 1921 a., saabusid Narva skautjuhid Tools ja Johanson, kes palusid güm. direktorilt luba rääkida õpilastele skautlusest.

Asja selgitajaks sai praegune kooliõpetaja, Magnus Speek. Varsti oli hulk poisse koos, luuremängud ning signaliseerimine said poiste huvialadeks. Speek ülendati hiljem skautmasteriks. Nüüd tegutseb end. skm. hra Speek kooliõpetajana ja Narva Noorkotkaste organiseerijana. Esimeseks sk.-rühma vanemaks sai Mihkel Speek, kes käesoleval ajal Narvas õigusteadlasena tegutseb.

Järgmise I sk.-rühma päälükuna tegutses kadunud skm. K. Olev, kelle algatusel sai võimalikuks Narva sk. maleva asutamine.

Järgmise malevapäälükuna mainitakse eru nskm. H. Kiviste't, kes korraldas juba malevale suurema laagri Merikülas. H. Kiviste lõpetab käesoleval ajal õppimist ülikoolis usuteadlasena.

H. Kiviste järgnes nskm. E. Lemming, kelle algatusel asutati Narva sk. maleva juurde ka gaidid, kes nüüd Narvas energiliseks gd malevaks on kasvanud.

E. Lemming lahkus Narvast, astudes sõjakooli, jättes maleva juhtimise nskm. A. Milleri hoolde. Nskm. Milleri Narvast lahkudes võttis maleva juhtimise oma peale nskm. A. Offrill. Käesoleval ajal on Narva maleva juhiks nskm. O. Hindus. Sellega oleks ette toodud rida noori juhte, kes oma parema arusaamise järgi on Narva skautlust edendanud. Suuri tänusunu peame aga ütlema Narva sk. maleva vanemale, lugupeetud koolitegelasele hra dir. J. Välbele, kes Narva skautluse algusest on olnud Narva sk. ideeliseks juhiks ja autoriteediks. Hra Välbe kui tõsine noorte sõber ei pidanud paljaks ka vaeva sõita Inglismaale üleilmalise sk. suurlaagrisse. Praegu on Narva malevas üle 300 skaudi ja hundipoja.

Seni Narva S. S. S. ei töötanud korralikult juhtivamate jõudude Narvast lahkumise pärast. Nüüd aga on meil avarad ruumid, kus igal rühmal oma tuba. See on meie uue S. S. S. juhatusetöövili. Oleme ülitänuvõimeline juhatusel, kuhu kuuluvad: hra ja pr. kindral A. Tõnisson dir. A. Alver, proviisor J. Lust ja hra J. Välbe. Püüame omalt poolt teha neile häädmeelt oma arenguga.

Maleva on seni osa võtnud kõigist kongressidest ning üleriiklikest kogumistest.

spordi-olümpiaadil palju kordi edukalt esinenud ja sellepärast ei kokku Narva skautlus tagasi ühegi võistluse eest, mis kusa-gilt esile võib kerkida.

Truuks jäädes sk.-seadustele, kasvatame kodumaale, ühiskonnale ja kodulinnale kasulikke kodanikke.

O. Hindus.

Ilmus trükist n-skm. E. Pavelsoni koostatud „Skautide teisejärgu eksam“, kusjuures on silmas peetud Eesti skautide kõige uuemat teisejärgu kava.

Raamat on saadaval J. & A. Paalmann'i trükikojas V. Karja t. 12 Tallinnas ning Nõmme skautide Maleva kooperatiivis, Mustamäe t. 11. Nõmmel.

Raamatu hind 50 senti.

Raha ettesaatmisel saadetakse raamat postiga soovijale koju.

Eksituse ärahoidmiseks palutakse adresseerida kirjad n-skm. E. Pavelsoni'le Tallinna, Imanta tän. 42—5.

Nõmme Sk. Mal. Kooperatiivi juht.

Rootsi skautide laager Kulla's 10—12 VII s. a.

Sõit: Tallinnast—Stockholmi laevaga üks ots Kr. 20.—
Stockholmist—Helsingborgi „ „ 25.—
Laagrimaks: (10 skauti prii) „ „ 15.—
Ekskursioon: Kulla's—Kopenha-
geni ja tagasi 2.50
Telk ja laagrivarustus kaasa võtta.

Osavõtt kokku umbes Kr. 100—110

Skautide rahvusvaheline konverents Viinis 13—29 VII 31 a.

Sõit: Tallinn—Viin üks ots Kr. 54.75
Ülespidamine Valitsuse Noorte
Hotellis, söök 3 korda päevas
ja ekskursioon (Wienerwald,
Schneeberg, Wahau) 101.—

Osavõtt kokku umbes Kr. 211.—

Sõidu-hinnaalandust saab, kui üle 10 skaudi osavõtavad alla 18 aastat vanad.

Handerstegi rover-skauti suurlaager 29 VII—8 VIII 31.

Sõit: Tallinnast üle Viini Kanderstegi Kr. 101.—
Söök ja ekskursioon „ „ 49.—
Telgid ja söögiriistad kaasa võtta.

Osavõtt kokku umbes Kr. 251.—

Viimaseid teateid võtab vastu sk. välissekret. B. Rautsman, Tallinn, Viktoria-Nr. 3—9.
10. mail 1931 a.

EESTI
RAHVUSRAAMATUKOGU